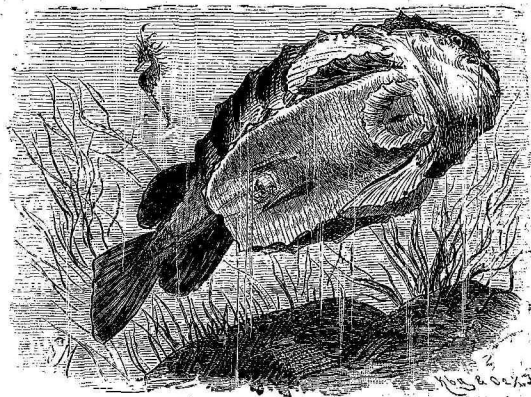

νά επιχειρήσῃ παρὰ μόνον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρον ἢ ἀνοίγη το πειναλέον του στόμα.

Ἦσκει ὁμοίως καὶ μία τις ὁρμή, μία ἐπιθυμία, εἰς τὴν οὐδ' αὐτὸς ὁ θαλάσσιος λαγῶδς δύναται ἢ ἀντισταθῆ καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ὁποίας ἀποκταῖ ἕκτακτον ζωηρότητα καὶ δραστηριότητα. Ἀρχομένου τοῦ θέρους ἢ μάλλον ἀπὸ τῶν ἀρχῶν ἔδη τοῦ μηνὸς Μαρτίου μεταβάλλεται τὸ τε χρῶμα καὶ ἡ φυσικὴ τοῦ ἰχθύος τούτου κατάστασις. Ὁ τῶς μελανόφαιος θαλάσσιος λαγῶδς ἀρχίζει νὰ ἐκπέμπῃ λάμψιν ἐρυθροπύην. Δια τί; Διότι ἐφόρσε τὸ ἔνδυμα τοῦ γάμου του. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τὰ ἐρωτόληπτα ζεύγη ἀπέρχονται εἰς ἐπιτηδεΐας παραλίας πρὸς ἐκνεόττευσιν τῶν ἀπειροπληθῶν τεκνίων. Ἦπελόγησαν τὰ ψῆδ' ἐνὸς θήλεος θαλάσσιου λαγῶδς εἰς ἑκατὸν χιλιάδας. Ἐν τούτοις, ὅσον ἀφορᾷ τὸ οἰκογενειακὸν αἰσθημα, ὁ ἰχθύς οὗτος εἶνε εὐγενέστερος τοῦ ὁμωνύμου του τετραπόδου, διότι μετὰ πατρικῆς στοργῆς προφυλάσσει τὰ τέκνα του καὶ μάχεται ὑπὲρ αὐτῶν ἐναντίον καὶ αὐτῆς τῆς φύκης. Ἐντὸς ὀλίγων ἐβδομαδῶν τὸ ἔργον τῆς ἐκνεοττεύσεως ἀποπερατοῦται, καὶ ἤδη οἱ νεαροὶ γόνου προσκολλῶνται ἐπὶ τῆς βράχως τοῦ πατρὸς, ὅστις μετὰ τοῦ προσφιλοῦς φορτίου του ἀπέρχεται καὶ βυθίζεται εἰς βαθύτερα καὶ ἀσφαλέστερα μέρη τοῦ ὠκεανοῦ.

Ἐχθρὸς ἔχει βεβαίως καὶ ὁ θαλάσσιος λαγῶδς πολλοῦς, διότι ποῖος δὲν ἔχει τοιοῦτους ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ,

ὅπου καθ' ἐκόςτην ὁ ὑπὲρ ὑπάρξεως ἄγων ἀπαιτεῖ ἀναριθμητα θύματα. Ὁ μέγας καταστροφεὺς τῶν ζῴων, ὁ ἀνθρωπος, ὀλίγον τον καταδιώκει, διότι μόνον παρὰ τοῖς Ἰσλανδοῖς νομίζεται νόστιμον τὸ ταριχευτον κρέας του. Ἄντ' αὐτοῦ ὁμοίως ἡ φύκη ἐπιφέρει μεγάλας καταστροφὰς εἰς τὰς τάξεις τῶν ἰχθύων τούτων καὶ δὲν εἶνε ἀπίθανον μετὰ παρέλευσιν οὐχὶ πολλοῦ χρόνου νὰ ἐξαλειφθῆ ὁ θαλάσσιος λαγῶδς παντελῶς καὶ ἀπὸ τοῦ βῆθους τῆς θαλάσσης.

Θαλάσσι λαγῶδς (σελ. 288).

IXNEYMON.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

16. ΗΡΑΚΛΕΙΟΣ, δρᾶμα εἰς μέρη πέντε ὑπὸ ΚΛΕΩΝΟΣ ΡΑΓΚΑΒΗ μετὰ σημειώσεων. Ἐν Λειψία, ἐκ τῆς Ἀνατολικῆς τυπογραφίας Γ. Δρουγουλίνου 1885. Σελ. XI καὶ 176.

Ἄληθὲς ἀριστοτέλεσμα τυπογραφικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἐπεξεργασίας εἶνε τὸ προκειμένον νέον τοῦτο ἔργον τοῦ ἀνευδότηος τῆς Μούσας θεραπευόντος κ. Κλέωνος Ραγκαβῆ. Ἀφοῦ ἡ παρ' ἡμῶν κριτικὴ σιωπηλῶς ἐκείδουσε καὶ τὸ νέον τοῦτο φιλολογικὸν ἔδλον διὰ διςτίχου βιβλιοπωλικῆς ἀγγελίας, ξένην πιδανῶς μετὰ τινα χρόνον θὰ μεταδώσωμεν τῶς ημετέροις Ἀναγνώσταις ἀνάλυσιν καὶ δικαίαν ἐκτίμησιν τοῦ δράματος τούτου, ὡς τοῦτο συνέβη περὶ τῆς Θεοδώρας. Ἐπέπρωτο τὴν σύγχρονον φιλολογικὴν παρ' ἡμῶν στερίωσιν καὶ τοιαύτη νὰ παρακολουθῆ κριτικὴ ἀφασία, ὅστε καὶ ἅμα τῇ ἐμφανίσει οἰουδήποτε ἀξίου τοῦ δνόματος φιλολογικῶν προϊόντος οὐδεμίαν ἢ ἀκούηται οὐδαμῶθεν ἐνθαρρυντικὴ φωνή. Μετ' ἐπιστάσις ἡμεῖς καὶ πολλῆς ἡδονῆς τὸ ἔργον ἀναγνόντες δὲν πρόκειται ἢ ἀναδειξόμεν ἐνταῦθα τὴν δραματικὴν αὐτοῦ ἀξίαν. Ἡ λυρικὴ τοῦ δραματουργοῦ δύναμις μένει ἀπαραμείωτος μετ' ὅλον τὸ ἰδιόρρυθμον τῆς γλωσσικῆς τοῦ διαλόγου περιβολῆς. Ἡ συχὴ δ' ἐπανάληψις στροφῶν, οἷα ἡ ἐφεξῆς παρατιθεμένη, εἶνε τὰ ἀλάνθαστα δείγματα τῆς ποιητικῆς τοῦ νέου Ραγκαβῆ δραστηριότητος:

„Εἰπέ μοι — ἀναφανεὶ ὁ Ἡράκλειος — ἐνθυμίσαι, ὦ Βυζάντιον, ἡμῶν τὴν πρότην καὶ κλεινὴν συνάντησιν; Ἐξ Ἀφρικῆς, ὡς θνητὸς ναυαγίαστρον, οἱ θρόνῳνίς μου κατακλιπύοντες, ζαίοντες τῆς Προποντίδος τὸ γελῶν κέλευτρον, καὶ τοῦ ἡλίου αἱ ἀκτίνες εἰσεβῶς τὰς ἐπὶ εἰκόνας καθησπάζοντο εἰς τῶν ἱστών τὰ ἔκκα. Ἦπερ ἦρανος ἐπὶ τῆς ναυαγίῳς ὁ Ἡράκλειος, ἐθαυμάζετο τὸν κόσμον τὴν προτείνουσαν, καὶ ὅτε εἰς τὴν θείαν ταύτην πελιδῶν ὁ τύραννος ἐκέρθη, τὸν βραχίονα σοὶ ἔκεινε, νυμφίος περιπόδητος καὶ συνεξέχθη τὴν ὑψηλίον ἐν σοί.“

Τοῦ δράματος ἐπιτάσσεται χαριεστάτη δίπρακτος κωμῳδία: Τὸ πῦρ ὑπὸ τὴν Αἰθάλην.

17. ΕΛΛΑΣ, κατὰ τὸ Γερμανικὸν τοῦ Ἰακώβου Φάλκε ὑπὸ Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΟΥ. Ἐκδότης Κάρλος Βίλμπεργ, βιβλιοπώλης ἐν Ἀθήναις. Τύποις Β. G. Teubner ἐν Λειψία. Ἔχομεν ὑπ' ὄψιν τὸ πρῶτον φυλλάκιον, ΤΟΜΟΣ Α΄.

διον τοῦ πολυτελεστάτου καὶ καλλιτεχνικωτάτου τούτου ἔργου, ὅπερ γενναῖος Ἐκδότης καὶ ἱκανώτατος μεταφραστὴς δωροῦνται εἰς τὴν σύγχρονον Ἑλληνικὴν γενεάν, ἔχουσαν νὰ ἀρυσθῆ τὰς πρώτας ἐντυπώσεις τοῦ βίου τῶν πατέρων ἡμῶν ἐκ τοιοῦτου μαγευτικοῦ καλειδοσκοπίου. Ἡ Κλειὼ κατέστησεν ἔδη ὀλίγας τινὰς ἐκ τῶν ἀπειραριθμῶν εἰκόνων τοῦ βιβλίου τοῦτου γνωστάς εἰς τοὺς Ἀναγνώστας αὐτῆς, ἐπικροτοῦσα δὲ νῦν εἰς τὴν προκοπὴν τῆς ἐκδόσεως τοῦ βίου ἔργου θερμοῦς συνίστηαι τὴν κτῆσιν αὐτοῦ πρὸς πάντας τοὺς φίλους τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος.

18. ΑΓΓΕΛΙΑ. Μετ' ἐνδομύχου χαρᾶς ἀνακοινοῦμεν τοῖς Ἀναγνώσταις τῆς Κλειῶς ὅλον τὸ κείμενον ἐγκυκλίου τῶν ἐν Ἀθήναις Καταστημάτων Ἀνεστῆ Κωνσταντινίδου, ἀναλαβόντων νέαν ἐκδοσιν τῆς ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ἙΛΛΗΝΙΚΟΥ ἔΘΝΟΥΣ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς τοῦ κλεινοῦ Καθηγητοῦ Κ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ. Ἦτὰ μάλιστα ἐπαισθητὴ κατέστη ἡ ἀπὸ πολλοῦ ἔδη χρόνου ἐντελής ἐξάντλησις τῆς ἱστορίας τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἣν ἐφιλοπόνησεν ὁ περιφανὴς τοῦ γένους διδάσκαλος Κ. Παπαρρηγόπουλος. Αἱ νεώτεροι τοῦ Πανελληνίου γενεαὶ στεροῦνται, ὡς ἐκ τούτου, μνημείου ἀπεικονίσαντος πιστῶς πρῶτην φορὰν τὴν ἐπὶ τρισχίλια ἔτη ἔθνικὴν ἡμῶν ἐνόστηα τὴν καθ' ὅλας τὰς περιόδους τοῦ μακροῦ ἐκείνου βίου διαλάμπουσαν πνευματικὴν καὶ πολιτικὴν δεξιότητα τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἀείποτε μὲν ἐξαιρετον, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ ἀπαράμιλλον ἀναδειχθεῖσαν καὶ τὸ ὑπέροχον ἀξίωμα, τὸ ὅσοιον οὗτος δὲν ἔπαυσεν ἔχων ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Λέγομεν ὅτι πάντα ταῦτα πρῶτην φορὰν διὰ τοῦ προκειμένου ἔργου κατεδείχθησαν καὶ ἀπεδείχθησαν, διότι τίς ἀγνοεῖ ὅτι τὸ πλεῖστον μέχρι ἐσχάτων οἰκτρῶς παρεγνωρίζοντο ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων, μόνον δὲ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἔργου τούτου ἤρχισαν ἐν τῇ ἐσπερίᾳ ἀνομολογούμενα; Οὐδὲν λοιπὸν ἄπορον, ὅτι τ' ἱστορία αὕτη, γραφεῖσα εἰς γλῶσσον εὐληπτον ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ἀποβῆ ὄχι κτῆμα προστιτὸν τοῖς ὀλίγοις ἀλλ' ἐγκόπιον παντὸς Ἑλλήνου, ἐγένετο ἀνάρπαστος κατὰ τὴν πρῶτην αὐτῆς ἐκδοσιν, καίτοι τίτε εἰς πολλάς χιλιάδας ἀντιτύπων δημοσιευθεῖσα ὅτι ἀπὶ τινῶν ἐτῶν δὲν ἔπαυσε ζητούμενη μετὰ τοσοῦτου ζήλου, ὅστε τὰ περισωθέντα τελευταῖα αὐτῆς ἀντίτυπα ἐπώληθησαν εἰς ὑπερτριπλασίαν τιμὴν ἤτοι ἕως δραχμῶν 150 ἕκαστον καὶ ὅτι νῦν ἀπὸ τῶν ἐσχατιῶν πολλῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπευδύνονται ἡμῶν διάφοροι δημοσθεῖς ζητοῦντες τὸ βιβλίον ἀνδ' οἷαςδήποτε τιμῆς. Τούτου ἕνεκα ἀπεφασίσθη νὰ ἐπιχειρησώμεν, ἀδεία τοῦ συγγραφέως, τὴν ἀνατύπωσιν τῆς ἱστορίας τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, εἰς μὴδὲν λογιζόμεναι τὰς ὑπερέργουσι δαπάναις καὶ θυσίας τῆς ἐκδόσεως, ἀλλ' ἐκ μιᾶς καὶ μόνης ἑθνικῆς φιλο-